

16 de juny 2012
Ses Cases dels Mestres
Santa Maria del Camí

21 Congrés

Hi ha futur!

"Si vols canviar el món, canvia't tu mateix"
Mahatma Gandhi

"Si cerques resultats diferents, no facis sempre el mateix"
Albert Einstein

Benvolguts companys i companyes,

El 21è Congrés del PSM-Entesa Nacionalista, que celebrarem el proper 16 de juny, serà un esdeveniment important per al nostre partit i per al mallorquinisme progressista. Suposarà un impuls decisiu per crear un moviment polític ample, capaç d'atreure el suport d'una majoria social que faci possible un canvi al nostre país. Fa només un any des de les passades eleccions, que va guanyar el PP amb majoria absoluta, i cada setmana que passa constata la intensa necessitat d'aquest canvi.

Hem de donar respostes per lluitar contra la crisi econòmica i social des de l'esquerra, amb propostes que tinguin com a prioritat les persones i no els mercats financers. Per fomentar un model econòmic propi, arrelat i centrat en el país, que, al temps que aporta progrés i benestar, promogui la justícia social. Un model sostenible, compatible amb la defensa del territori i el medi ambient. Un model alternatiu a les polítiques neoliberals que ens enfonsen encara més, que tenen com a única recepta les retallades indiscriminades i el desmantellament de l'estat del benestar, que tant ens ha costat aconseguir.

Ara més que mai ens hem d'obrir a la societat. Hem de demostrar als mallorquins i mallorquines que tenim un projecte de país propi, i els hi hem de convidar. El nostre projecte, el del mallorquinisme progressista, està obert a tots els ciutadans i ciutadanes que estimen Mallorca i pensen que tenim el dret de decidir el nostre futur sense imposicions externes. Tothom que visqui i treballi a Mallorca, independentment del seu origen, està cridat a participar en el nostre projecte de país: allò important és decidir el futur entre tots, perquè si nosaltres decidim, tindrèm un futur millor. El dret de decidir, la sobirania fiscal, i en darrera instància dotar-nos d'un estat propi són els instruments necessaris per poder frenar l'espoli dels nostres recursos i aconseguir el màxim benestar social.

Per aconseguir aquests objectius, tenim una estratègia pròpia: bastir un moviment polític ample, d'àmbit balear, que sumi el mallorquinisme, el menorquinisme, l'eivissenquisme i el formenterisme de signe sobiranista, d'esquerres i ecologista, des de l'autonomia de cadascuna de les illes. Aquest moviment ha de ser capaç de créixer, de presentar candidatures amb garanties a totes les illes i sumar noves adhesions. Ha de tenir ambició política i aspirar a liderar l'alternativa progressista a les polítiques destructores del PP, per tal de conformar noves majories de govern progressistes i en clau de país que plantin cara a la crisi i recuperin el camí de la prosperitat, el benestar social i el redreçament nacional de les Illes Balears.

Un model econòmic propi, un projecte de país propi i una estratègia política pròpia per fer possible el canvi: això és el que propòs en la ponència que teniu a les mans. Us animo a participar en el debat i a presentar-hi les esmenes que considereu oportunes per tal de millorar el text. Amb confiança, ambició i compromís serem capaços, entre tots, de contribuir a construir un futur millor per al nostre país.

Biel Barceló i Milta
Coordinador de l'equip redactor

PREÀMBUL – PRINCIPIS, OBJECTIUS I VALORS DEL PSM-EN

PRINCIPIS DEL PSM-EN.

01. El PSM-Entesa Nacionalista de Mallorca és l'instrument polític del mallorquinisme progressista, un moviment social democràtic, obert i d'ample espectre, amb vocació de majories socials, que treballa per aconseguir la independència i benestar social per a Mallorca i per a les Illes Balears. El PSM-EN promou la cohesió social i el sentiment de pertinença a la comunitat política constituïda pels mallorquins i mallorquines i els pobles de les Illes Balears, des de la consideració de la llengua catalana, pròpia del país, com a llengua comuna de tots els ciutadans. Defensa la preservació del patrimoni cultural i històric, la protecció del territori i el medi natural, i el foment d'un model econòmic sostenible, arrelat i centrat en el propi país, que –al temps que aporta progrés i benestar– promogui la justícia social.

OBJECTIUS DEL PSM-EN.

02. El PSM-EN considera que els ciutadans d'aquest país tenen el dret de decidir el seu futur com a poble, per la qual cosa reclama el màxim nivell d'autogovern per a Mallorca i per a Illes Balears. Així mateix, aspira a assolir una comunitat socialment justa, plenament democràtica, solidària, pacífica, implicada en la sostenibilitat ambiental i econòmica, en què la cultura i la llengua catalanes siguin els elements sobre els quals es fonamentin la cohesió social i la integració de tots els ciutadans i ciutadanes, independentment del seu origen.

03. El PSM-EN promou activament l'afirmació política, nacional, del sentiment de pertinença dels mallorquins i mallorquines i la ciutadania de les Illes Balears, per als qui reivindica la titularitat del dret a decidir en llibertat el seu marc polític. El PSM-EN aspira a un Estat per a les Illes Balears, amb vocació de participar en estructures confederals.

VALORS FONAMENTALS DEL PSM-EN.

04. El PSM-EN és un partit mallorquí, mallorquinista, independentista, ecologista, pacifista, socialista i democràtic, que assumeix el socialisme democràtic i la tradició nacionalista autòctona com a mètodes d'anàlisi i transformació de la realitat.

05. El PSM-EN promou una transformació social basada en els valors de la justícia social i la igualtat de totes les persones; la generació de riquesa i la seva redistribució equitativa; la sostenibilitat de l'economia i del medi ambient, entenent que l'activitat humana ha de ser respectuosa amb el territori i amb el medi natural; la diversificació de l'economia del país, mitjançant l'economia productiva i la innovació; el respecte a la diversitat, des de la consciència del paper de la cultura i la llengua pròpies com a garanties de la cohesió social i la identitat comuna; la participació directa dels ciutadans en la presa de decisions polítiques; la preservació del patrimoni cultural, històric, natural i paisatgístic; i la solidaritat amb la resta de pobles del món, especialment amb aquells que pateixen més intensament la pobresa, la desigualtat social i l'opressió nacional.

06. El PSM-EN dirigeix la seva acció política interna de manera democràtica, amb la participació activa de les bases del partit, així com dels votants, amb els quals ha d'establir una comunicació directa per tal d'elaborar una política de baix cap a dalt.

Vehicula l'acció política externa mitjançant les institucions democràtiques representatives i de govern de tot nivell, així com a través de la mobilització ciutadana, colze a colze amb la societat civil, promovent aliances estratègiques i tàctiques amb aquells sectors polítics i socials amb què comparteixi alguns dels objectius i dels valors esmentats, per tal de treballar conjuntament cap a la seva realització.

CAPÍTOL 1 – UN MODEL SOCIAL, ECONÒMIC I ECOLÒGIC DIFERENT

L'ECONOMIA DE LA CRISI.

El model especulador de la dreta ha demostrat ésser un fracàs absolut¹.

07. És fàcil trobar al carrer les conseqüències d'una crisi econòmica, ecològica i social que ja fa més de quatre anys que colpeja la nostra societat, i que no té vistes de finalització a curt termini. El model econòmic neoliberal ha ensorrat la indústria productiva del país, abocant tots els recursos en sectors especulatius, com la construcció desmesurada d'habitatges o el turisme de baixa qualitat, depredadors del territori i del teixit econòmic i social, i que han atret un contingent migratori de grans dimensions, amb els efectes de tot ordre que comporta.

08. El resultat ha estat un absolut fracàs per l'economia de les Illes Balears. La situació social i econòmica actual és dramàtica. Desnonaments massius, bosses de marginació creixents, taxes d'atur del 25% - del 50% en el cas dels joves-, impensables fa només cinc anys, són problemes que no deixen de fer-se més i més grans. Tant que alguns pronostiquen una revolta ciutadana o una emigració massiva, fenòmens que comencen a fer-se presents i reals.

09. Malgrat que s'ha demostrat inútil només es sent el discurs neoliberal de la desregulació i la reducció de l'estat com a única solució possible a una crisi fruit precisament d'una bombolla de riquesa virtual. S'afirma que l'alternativa és impossible perquè la decisió està a Berlín, Shanghai o Nova York, fora del nostre abast. Una idea reforçada amb la incapacitat del PP i PSOE per a plantejar solucions alternatives a les marcades pels grans centres financers, com en general dels partits hegemònics d'una Europa desorientada, sense cohesió, i que paga molt cara la insuficiència en legitimitat –i, per tant, en autoritat – democràtica dels seus dirigents.

10. El discurs neoliberal de sortida de la crisi es basa en la supressió -"l'ajustament" diuen- de tot el que suposi traves a l'especulació i al benefici individual, amb la reducció massiva i indiscriminada de l'administració pública – retallant els serveis socials-, i de qualsevol regulació que defensi el benestar col·lectiu –pèrdua de drets socials i laborals, desprotecció del patrimoni cultural i territorial-. Aquesta manca de regulació també afecta al poc teixit empresarial que ens queda a Mallorca d'explotacions agràries, petit comerç, autònoms, etc.

CONTRA L'ELIMINACIÓ DELS SERVEIS PÚBLICS.

A cada crisi sempre acaben pagant els més febles.

¹ Les frases en cursiva que encapçalen les diferents seccions són cites textuais d'algunes aportacions fetes per militants i simpatitzants al llarg de les Trobades participatives del mes de març de 2012, i que han servit de base per a la redacció de la ponència.

11. Avui les administracions públiques manquen de doblers per a fer front als deutes i als pagaments, bàsicament perquè hi ha una reducció dramàtica de la recaptació d'impostos i la necessitat d'aplicar polítiques d'emergència com les prestacions d'atur o els interessos creixents del deute. Per a resoldre la crisi econòmica l'administració s'ha hagut d'endeutar i incrementar impostos, generant més despesa improductiva i menys riquesa social, que ha esdevingut menys recaptació, entrant en un cercle viciós del que encara no s'ha pogut sortir. La solució neoliberal només passa per a retallar l'estat.

12. La dreta espanyola acusa els governs progressistes anteriors d'haver malgastat els doblers públics per qüestions electoralistes i populisme. Però cal destacar que la "festa" la van realitzar governs majoritàriament de dretes –País Valencià, Múrcia, Madrid-, emmirallats en un model de benestar de creixement continu amb un finançament fàcil que permetia endeutar-se sense límit.

13. A les Illes Balears, als governs de pacte progressista, per contra, impulsàrem actuacions d'eficiència –reducció d'empreses públiques, estalvi energètic, simplificació administrativa-, prioritzant el servei directe a les persones davant de despeses burocràtiques o clientelars. Tot i això, s'ha de reconèixer que vàrem quedar a mig camí.

14. El context tampoc convidava a adoptar mesures dràstiques. D'entrada, la convicció de què no podíem castigar a qui no havia provocat la crisi, i oferir als nostres ciutadans uns serveis molt per davall dels que els corresponen pel nivell de renda, fins i tot per davall dels que tenen en comparació territoris amb menys renda a l'Estat, feia impensable, injust, emprendre determinades restriccions; però també la manca de consciència social sobre la gravetat de la situació, fos perquè no es transmetia des del govern -sobretot de l'Estat-, ni des dels *mass media*, ni molt menys una oposició irresponsable que exigia més i més prestacions -quina diferència amb ara!-. En tot cas, ha fallat la comunicació i transparència entre les institucions i la ciutadania, que ha agreujat les mancances en credibilitat de la política -més amb tot el seguit d'escàndols de corrupció i gestos d'absoluta insensibilitat per la situació social general-, i, tanmateix, la cohesió, la complicitat, el treball conjunt, solidari, el sentit d'equip -amb diferències internes, certament, amb distints rols, però una comunitat en definitiva-, són imprescindibles per afrontar les dificultats actuals amb garanties, per optimitzar energies i recursos, per curtcircuitar estats de depressió i frustració col·lectiva, per evitar fractures i tensions socials, i per un elemental i noble sentit de la justícia.

15. L'eliminació dels serveis públics ha suposat el retorn de la qualitat de vida a nivells de fa trenta anys, i la pèrdua de drets a cop de decrets-llei. Finalment, pagam més per a rebre uns serveis pitjors que els que teníem. S'està aprofundint la societat dual amb una minoria molt rica –amb els serveis assegurats amb una xarxa privada, subvencionada pel govern- i una majoria creixent de població empobrida condemnada a uns serveis públics de pura subsistència.

AQUESTES NO SÓN LES REFORMES QUE CAL FER .

La crisi econòmica no se soluciona amb una reforma laboral, sinó amb una reforma estructural empresarial, que reconverteixi tots els actors econòmics.

16. Davant la gravíssima situació d'atur estructural de l'estat espanyol calia trobar

una resposta per part del govern com a regulador del marc laboral. Calia canviar un model injust i ineficaç. L'atur és la negació del dret al treball -amb conseqüències personals i familiars de gran abast- a nivell social: no s'ingressen cotitzacions per a pagar les pensions de jubilació o dependència, les prestacions d'atur són una despesa creixent dels pressuposts estatals, i, el més important, si les persones no tenen ingressos no poden fer despesa, i si no gasten no hi ha activitat econòmica.

17. Però el problema és que la reforma s'ha fet tard, malament i totalment esbiaixada on dominen els interessos dels grans empresaris per damunt dels drets de treballadors i petits empresaris. Era necessari simplificar la contractació i la negociació col·lectiva, però no per la via de la supressió efectiva de drets que semblaven consolidats després d'anys de lluites. El nou marc havia de sortir del consens i el pacte, i no de la imposició unilateral, com ha passat.

18. Si el principal objectiu era la creació d'ocupació, hem de dir clarament que només s'ha afavorit l'acomiadament, provocant més atur, i una reducció vertiginosa dels drets d'aturats i treballadors. La reforma ha creat por i desconfiança, i ha fomentat la destrucció massiva de llocs de treball de qualitat, amb causes d'acomiadament procedent delirants, per ésser substituïts per treballs precaris i salaris de misèria.

19. La reforma és la dominació de l'empresari sobre els treballadors, convertits en factors de la producció fàcilment intercanviables i devaluats. La por a l'acomiadament, en una situació d'atur generalitzat i precarietat social, ha forçat els treballadors a renunciar als seus drets, convertits en paper mullat. És el major retrocés en drets laborals des de l'establiment de la democràcia, especialment quan s'aplica la lletra petita.

20. Un altre efecte és l'eliminació del paper moderador i negociador dels sindicats, amb l'aplicació de la supremacia del conveni d'empresa davant del conveni sectorial. Si l'empresari té totes les armes per a imposar-se, la manca del referent superior implica que els treballadors queden totalment desprotegits. Una situació agreujada per la renúncia de la vigilància de l'administració pública que suposa la supressió de l'autorització prèvia en els expedients de regulació d'ocupació (ERO).

21. El PP i PSOE prioritzen una cultura empresarial de baix nivell, especuladora i centrada al benefici individual de curt termini, omplint-se la boca amb el suport a emprenedors i PIME, però les seves actuacions porten a una economia jerarquitzada i desigual, on tots els avantatges són a les grans empreses, la banca, i les infraestructures faraòniques -sovint en mans dels seus amics- però no hi ha ajudes per petits empresaris i autònoms, que s'enfonsen pels impagaments i la manca de crèdit. Creuen que emprenedor no és el que crea riquesa, sinó el que especula.

22. La desaparició de tot el sistema de caixes d'estalvi ha suposat la pèrdua d'una xarxa financera arrelada al territori i dirigida al petit client estalviador, que tenia un paper fonamental en la cultura i el benestar social mitjançant la seva obra social. És veritat que les caixes estaven molt instrumentalitzades per alguns poders i han estat en alguns casos autèntics pous de corrupció, però l'agrupació progressiva en entitats majors no és més que una centralització forçada del sistema financer, però que no s'ha traduït en una millora de la confiança dels inversors. Després d'haver constatat la perversió de l'argument *massa grans per deixar-los caure*, és incongruent que la recepta miraculosa sigui precisament afavorir fusions i concentracions.

LA DESPROTECCIÓ DEL TERRITORI I DEL PATRIMONI.

Si partim d'una cultura empresarial del benefici ràpid, tota protecció és una trava a l'economia.

23. Sense dubte podem afirmar que, en el cas espanyol, l'autèntica culpable de la dramàtica situació actual és la bombolla immobiliària, amb la construcció desfermada d'habitatges que no es poden vendre i d'infraestructures inútils. Una política iniciada l'any 1998 amb la llei del sòl d'Aznar, i reforçada per la legislatura de la corrupció i l'especulació del segon Govern de Matas. La desregulació del sòl ha conduït al deute desmesurat de les persones per a accedir a un habitatge a preus inabastables, creant la llosa del sistema bancari que és la gran quantitat de terreny i habitatges d'impossible o molt difícil venda o liquidació.

24. Si els bancs no tenen doblers no el deixen a empreses i ciutadans, que en no poder comprar o vendre no creen riquesa, i per tant no hi ha impostos que permetin que l'administració reconduïxi la crisi incentivant l'economia deixant doblers als bancs perquè obrin l'aixeta del crèdit monetari. No hi ha dubte que una normativa territorial més proteccionista hauria dificultat molt la bombolla immobiliària. Dir que només es pot sortir de la crisi fent més especulació territorial i ambiental és una falsedat manifesta i malintencionada. De fet, s'ha demostrat l'encert, també des d'aquesta vessant, de les mesures proteccionistes adoptades que han atenuat el cataclisme, com es veu comparant a com han quedat exposats altres indrets, així com el cost que hem patit per no haver-ne adoptat d'altres com la llei de quotes o l'ecotaxa.

25. En canvi, l'especulació i la bombolla es varen veure agreujades a les Illes Balears amb la promoció pública de grans obres públiques –autovies, metro, palau de congressos, Palma Arena, Son Espases–, que es varen concedir a grans empreses situades a Madrid –vinculades d'una o altra manera al propi Matas–. Aquestes concessionàries només actuaven com a beneficiaris de cadenes infinites de subcontractistes locals, que a cada pas baixaven en qualitat de la feina i augmentava la precarietat laboral, afavorint l'economia submergida, que en tancar l'aixeta ens ha portat a les taxes d'atur actuals.

26. El Govern Bauzá vol continuar en la política de megaconstruccions depredadores que per la seva extensió i complexitat només poden competir grans empreses. Repetir els errors passats no és la solució als problemes presents.

LA NECESSITAT D'UN MODEL DIFERENT

S'ha de reivindicar la política com a instrument per revitalitzar l'economia.

27. Se'ns ha volgut fer creure que l'única sortida possible a la crisi passa pel model neoliberal de supressió de l'estat del benestar, però és manifest el seu fracàs, essent més una part del problema que no la solució. Arreu d'Europa es va imposant la necessitat d'un model alternatiu, donant més importància al creixement econòmic, a una aplicació més acurada de l'eficiència i a la defensa dels drets bàsics ciutadans. Un nou model on l'administració pública hi juga un paper fonamental de reactivador de l'economia.

28. Seguint aquesta tendència, el PSM-EN proposa que el benestar col·lectiu

estigui per damunt del benefici individual, amb l'administració pública actuant per a redistribuir la riquesa en un estat social i democràtic de dret. És possible oferir alternatives a les reduccions indiscriminades, les mentides, les polítiques improvisades i l'abandonament de l'estat davant les necessitats de la majoria social.

29. Davant l'austeritat indiscriminada, eficiència en la despesa. Les administracions públiques estan eixutes, per això cal posar la prioritat en millorar la gestió i estalviar despeses innecessàries –defensa, exteriors, casa reial, protocol, estructures duplicades-, i defensar al màxim les prestacions personals que permetin la recuperació econòmica sense la pèrdua de drets bàsics com la salut, l'educació o una jubilació tranquil·la.

30. Per a portar a terme aquest model econòmic positiu, des del PSM-EN proposam que les administracions públiques disposin de doblers per a poder actuar, i que es fomenti l'economia productiva real.

EL CONCERT ECONÒMIC SOLIDARI.

Sense dubte, amb la gestió dels recursos propis i l'autonomia fiscal ens sortiríem millor.

31. Les manifestacions del PP sobre la culpabilitat dels comptes autonòmics amaguen dues falsedats. Per una banda, qui realment té un deute desorbitat és l'estat central, que no ha fet reduccions reals del seu pressupost – només volen eliminar 90 de les més de 4.000 empreses públiques, les reduccions en defensa i presidència són ínfimes-. Per l'altra, la major part del deute autonòmic s'ha produït en institucions governades pel propi PP – País Valencià, Múrcia o l'Ajuntament de Madrid-.

32. És cert que s'han fet obres i actuacions faraòniques, i que hi ha hagut una competència entre administracions per veure qui tenia més i millors prestacions pels seus habitants. Però això no amaga que l'endeutament està provocat per l'assumpció de competències mal dotades econòmicament que afecten molt directament a la qualitat de vida de la ciutadania –educació i sanitat- i que tenen poc marge de reforma en cas de restricció.

33. Una de les solucions passa per la reformulació de les competències de cada nivell, amb el finançament adequat, evitant la recentralització forçada pel PP. Però l'única manera de garantir un finançament autonòmic i local just passa per un model que respecti el principi de que la riquesa es reinverteixi en el lloc on s'ha produït, reservant una part per a la solidaritat interterritorial i per a sufragar les despeses comuns del sistema. En resum, el concert econòmic solidari.

34. L'espoli fiscal actual suposa la major trava perquè el nostre govern autonòmic pugui disposar de doblers per a fer front a les necessitats socials sense rebaixar serveis públics ni recórrer a endeutament extern a interessos d'usura. A dia d'avui, els impostos dels balears que van a Madrid i no tornen equival anualment al pressupost de tota la comunitat autònoma. Un robatori que inclou la paradoxa que amb la nostra pressió fiscal –una de les més altes- tenim serveis pitjors que a altres bandes que recullen el nostre espoli.

35. Senzillament, el concert seria tan fàcil d'aplicar com que els impostos generats a les Illes Balears s'ingressassin pels ciutadans i empreses a un compte corrent de

l'Agència Tributària de les Illes Balears, en lloc d'un compte de l'Agència Estatal. A partir d'aquí, amb els doblers a la caixa del Govern balear, caldria negociar quina part del que es recapta s'ha d'enviar en concepte de quota solidària a Madrid.

36. L'aplicació del concert econòmic no és un afer tècnic sinó polític. Els diferents governs estatals –siguin del PP o del PSOE- no volen renunciar a una riquesa que creuen els pertany per dret diví, ni estan disposats a haver de negociar amb cada govern regional quina part dels doblers han de rebre.

37. Però el major problema està en que, no existeix –només recentment a Catalunya- una pressió social majoritària en els territoris espoliats per a reclamar amb contundència un canvi de sistema. Fa gairebé vint anys que des del PSM-EN hi reclamam públicament aquest canvi, però la bonança econòmica amagava la realitat. Hem de fer entendre que l'espoli és el culpable de que tanquin escoles, es redueixin prestacions sanitàries, o s'incrementi l'atur. No és casual que la taxa d'atur d'Euskadi sigui menys de la meitat de la taxa de Balears.

38. Els propis governants espanyols han de veure l'interès pel model de concert. Quan els elements més dinàmics d'un grup tenen al·licients per a innovar i millorar, tot el grup millora. En canvi quan l'esforç dels innovadors es perd en els que viuen de rendes, tot el grup perd. I quan un membre perd constantment, només li queda intentar canviar les regles del joc... o partir.

39. Com a ciutadans preocupats pel benestar del nostre país i dels nostres conciutadans hem de reclamar constantment el concert econòmic per a sortir d'una crisi que no és de dèficit públic, sinó de manca de confiança en que el nostre país sigui capaç de generar prou riquesa per a pagar els seus deutes i continuar creixent. Hem de fer veure aquesta veritat perquè la reclamem al carrer - i votin en conseqüència-, generant prou demanda social perquè no quedi més remei que aplicar-la.

PROPOSTES PER A UNA ECONOMIA PRODUCTIVA REAL.

El nostre model alternatiu és un economia de base social, de suport a l'economia productiva.

40. Des del PSM-EN volem plantejar un discurs alternatiu al neoliberal, reclamant el paper de l'administració pública com a element impulsor de l'economia, empoderant els empresaris i treballadors de l'economia real, la d'escala petita i mitjana, respectuosa amb el medi ambient, coneixedora i defensora de la nostra identitat cultural i nacional, basada a la innovació, i oberta al creixement econòmic moderat, però sostingut i sostenible.

41. Cal reivindicar un canvi del marc laboral que fomenti la simplificació administrativa, amb unes regles del joc consensuades i clares per a tots els actors implicats, que prioritzi la qualitat de la feina damunt la precarietat, reorientant la formació dels aturats a les ocupacions deficitàries, i introduint la redistribució interna de la riquesa generada a les empreses – per exemple, que part dels beneficis es posin en reserva per pagar els acomiadaments-.

42. S'ha de fer un esforç en la formació de la joventut, garantint una inserció justa al món laboral, mitjançant contractes que fomentin la formació real i la millora contínua, i no la condemna a una precarietat constant. Una joventut formada i

integrada socialment i econòmicament és la millor garantia d'una societat capacitada d'enfrontar el futur amb èxit.

43. Cal incentivar les PIME, el cooperativisme, i l'autocontractació com a bases de l'economia productiva, simplificant els tràmits de creació d'activitats, afavorint la disponibilitat de finançament, i apostant per la innovació i la recerca de l'eficiència. Cal treballar amb l'anomenada economia social, com a fórmula per a donar resposta àgil i equitativa a les necessitats socials, amb gent que coneix de primer mà els problemes i les possibles solucions, evitant burocràcies i paternalisme institucionals innecessaris.

44. Hem de reivindicar una reorientació del sistema financer, descentralitzant les entitats, facilitant la competència natural, i evitant la creació d'entitats sistèmiques que s'hagin de rescatar forçosament en cas de fallida. El sanejament dels bancs i l'eliminació dels actius tòxics immobiliaris s'ha de resoldre sense aportació de doblers públics. És immoral que els bancs rebin doblers del Banc Central Europeu a l'1% d'interès, i després els prestin a l'estat i als empresaris al 6% o el 8%.

45. En comptes de promoure la seva destrucció, cal aprofitar el patrimoni ambiental i territorial de les Illes Balears per a convertir-lo en un reclam turístic de qualitat, d'un turisme natural, de salut i esports. Per exemple, el cicloturisme està demostrant ésser una alternativa vàlida al sol i platja, amb repercussió positiva sobre l'economia de tot el país i no només de zones costaneres. Una alternativa amb major èxit que no els camps de golf buits i abandonats.

46. El nostre patrimoni cultural i històric és un recurs turístic desaprofitat. Grècia, Egipte o la Rivera Maya són destinacions turístiques de primer ordre no només pel sol i platja, sinó per l'atractiu de les cultures mil·lenàries presents. Aprofitar els recursos patrimonials té molts efectes positius, ja que es genera riquesa mostrant el patrimoni als visitants –amb el que això suposa de reactivació de l'oferta hotelera, gastronòmica, de transport, de guies i marxandatge- i es protegeix adequadament el patrimoni, el que a la vegada genera riquesa amb la restauració, l'arqueologia o la recuperació d'artesanía. Així mateix, s'ha de potenciar l'oferta cultural i d'espectacles i fomentar la indústria cultural del país.

47. Cal apostar per la millora de l'oferta turística, en especial l'hotelera, afavorint els establiments amb alt valor afegit -petits, amb personal format- deixant enrere el model de baixa qualitat de sol i platja del tot inclòs a preus de misèria. Per a facilitar el canvi el Govern hauria de destinar més recursos a la innovació que no a la promoció d'ofertes obsoletes.

48. El sector primari és bàsic per a una economia real i ben equilibrada. Un país amb unes agricultura, ramaderia i pesca fortes no necessita fer urbanitzacions per a donar valor a la terra. És per això que s'ha de continuar incentivant el canvi en el sector primari -ja iniciat en altres governs on participava el PSM-EN- amb la promoció del producte local de qualitat, l'agricultura i ramaderia ecològiques, la promoció de les varietats pròpies, i l'exportació, afavorint la innovació, i abandonant el model clientelar de subvencions de PP i PSOE.

49. La generació d'energia verda és un sector basat en la innovació i la tecnologia amb un gran potencial econòmic, sempre que en lloc de les instal·lacions massives, en mans de multinacionals, que suposen consum de territori i atacs al paisatge, es desenvolupin les microinstal·lacions –solars fotovoltaïques, eòliques, biomassa- que

treballant en xarxa poden aconseguir efectes molt positius d'estalvi energètic, generació de llocs de treball de qualitat, creació d'un sector empresarial vinculat a la innovació i la tecnologia, i la progressiva independència energètica.

50. En general, s'ha de promoure un canvi de paradigma en el qual es fomenti la producció local per a cobrir una part sensible de l'abastament de materials, serveis, alimentació i energia, aprofitant, naturalment, els avantatges i la riquesa de la informació global.

CAPÍTOL 2 – CONSTRUÏM EL PAÍS DEL FUTUR: UN PAÍS SOBIRÀ, DEMOCRÀTIC I OBERT

51. Tota identitat col·lectiva té dues dimensions que són indestriables: una vessant pràctica, basada en l'acció i en la voluntat (una dimensió política, en definitiva); i una vessant teòrica, basada en la cognició i en el saber (cultural). El nostre projecte de país inclou aquestes dues dimensions: l'autodeterminació i l'autoconsciència. El nostre país només podrà exercir el dret de decidir si hi ha una consciència col·lectiva que el reclama, i a l'inrevés, només tindrèm garantida la pervivència de la nostra consciència col·lectiva com a poble (i dels trets culturals que la conformen) si som capaços d'exercir la voluntat d'autogovern amb la màxima ambició política.

UNES ILLES BALEARS SOBIRANES EN UNA EUROPA FEDERAL.

Hem de construir el país complet, les Illes Balears, la nació de les Illes Balears. Aspiram al màxim autogovern, hem de tenir dret de decidir. I hem de ser partidaris d'un federalisme europeu.

52. En el PSM-EN aspiram a les màximes quotes d'autogovern per al nostre país. Els ciutadans de les Illes Balears hem de poder exercir el dret de decidir sobre tot allò que ens afecta. Per tant, el subjecte de sobirania, la unitat d'autodeterminació, ha de ser el poble de les Illes Balears. I la nostra nació ha d'aspirar a dotar-se dels instruments propis d'un estat de dret modern, democràtic i social.

53. Les Illes Balears s'han d'organitzar internament sota el principi del federalisme. Hem de construir el país partint de la realitat sociopolítica i identitària que representen Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. Com a mallorquinistes, aspiram a decidir des de Mallorca allò que ens afecta. I som solidaris amb la voluntat dels menorquins, eivissencs i formenterers d'autogovernar-se. Cada illa ha de ser sobirana per decidir sobre les qüestions que li afecten directament, i hem d'exercir la sobirania conjuntament en relació a les qüestions d'àmbit suprainsular.

54. La Federació PSM-Entesa Nacionalista és l'expressió política del moviment social que aspira a l'autogovern de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera i a la construcció nacional de les Illes Balears. És l'espai de cooperació del mallorquinisme, el menorquinisme, l'eivissenquisme i el formenterisme polítics de signe progressista i sobiranista.

55. Les Illes Balears han de contribuir a l'articulació dels Països Catalans com a espai de cooperació política i cultural, des de la sobirania de cadascun dels països integrants. Aquest espai ha de servir per protegir la comunitat lingüística i cultural catalana, per promoure un mercat comú d'intercanvi cultural i per projectar la cultura catalana a l'exterior. Les relacions entre els Països Catalans s'han d'establir

en termes de solidaritat i cooperació entre iguals, des d'un model federal, pactista, descartant plantejaments jacobins, fugint de l'intervencionisme i el paternalisme.

56. Les Illes Balears han de contribuir activament a la construcció d'una Europa federal de pobles sobirans, en què els vells estats cedeixin sobirania cap a dalt (per enfortir unes institucions federals controlades de manera efectiva pels poders democràtics) i cap a baix (per enfortir les regions i els pobles, unitats polítiques més properes als ciutadans i al territori). Europa ha de deixar de ser un club d'estats sota el comandament d'uns pocs dirigents. L'Europa federal que volem ha de ser radicalment democràtica, ha de respectar la diversitat dels pobles que la integren i ha d'estar al servei del progrés i del benestar social dels ciutadans. Així mateix, el PSM-EN treballarà per a la constitució d'una comunitat democràtica internacional, justa i plural.

EL DRET DE DECIDIR: MÉS DEMOCRÀCIA, MÉS PARTICIPACIÓ

Cal una nova forma de fer política, pròxima a la gent, amb fets i no només promeses electorals.

Davant la retallada de la democràcia, cal fer més participació ciutadana.

Hem de ser ciutadans, no súbdits.

57. L'aposta pel desenvolupament de la nostra capacitat de decisió col·lectiva, del nostre dret de decidir, ha de ser paral·lela al desenvolupament de la capacitat de decisió de cadascun dels ciutadans. El foment de la participació ciutadana en els afers públics ha de ser inherent a la nostra forma de fer política. S'ha de convertir en el nostre distintiu, ha de ser un dels principals elements diferenciadors de la nostra formació respecte al bipartidisme espanyol.

58. En tots els àmbits polítics, hem d'aprofundir en els instruments de participació democràtica, especialment aquells més propers a la ciutadania i aquells que impliquen una participació directa de les persones. Volem difondre entre la ciutadania el dret de decidir, entès com el dret de totes les persones a participar activament en els processos de presa de decisió sobre totes les qüestions que els afecten. Hem de ser un agent actiu en el procés d'empoderament de la ciutadania.

59. Per això, promocionarem en els nostres processos polítics (des de la base, i també des de les institucions representatives i de govern en què participem) les eines concretes que serveixen perquè les persones siguin protagonistes de les nostres polítiques i el seu dia a dia. Aquestes eines són, principalment, l'Agenda Local 21, els pressuposts participatius i les consultes populars o referèndums. Si ens volen retallar la democràcia, la nostra resposta ha de ser: més participació ciutadana.

60. L'aprofundiment de la democràcia també exigeix reformar la llei electoral per tal de guanyar representativitat i proporcionalitat. No pot ser que el 20 per cent dels sufragis vàlids en unes eleccions al Parlament quedin sense representació, ni que un partit que no ha arribat al 50 per cent dels vots aconsegueixi el 60 per cent dels escons. Cal eliminar el topall del 5 per cent per accedir a les institucions, i cal aplicar un sistema electoral més representatiu i proporcional que no pas la llei d'Hondt.

SOBIRANIA FISCAL I ECONÒMICA PER ACONSEGUIR LA IGUALTAT D'OPORTUNITATS

Sense economia pròpia, no hi ha autogovern possible. El concert econòmic és l'única manera possible d'autogovern.

61. El dret a decidir, també, és imprescindible per tractar un tema cabdal pel present i el futur de Mallorca i les Illes Balears: la sobirania fiscal i econòmica. El nostre país és el que més pateix l'espoli fiscal de l'Estat espanyol. Cal un sistema de finançament que reconegui la plena sobirania de les Illes Balears per regular, recaptar i gestionar les contribucions que paguen les persones que treballen i les empreses que operen al nostre país. Hem de transcendir de la submissió del bipartidisme, explicar a la ciutadania els efectes negatius de l'espoli fiscal i actuar amb bel·ligerància amb aquest assumpte que hipoteca al nostre país i als seus ciutadans.

62. De la mateixa manera, les amenaces intervencionistes sobre les comunitats autònomes i les amenaces de reorganitzar de forma imposada el mapa de municipis des del govern de l'Estat, són l'aplicació d'un procés centralitzador. A més, aquest espoli afecta directament a l'objectiu principal del nostre socialisme: la igualtat d'oportunitats dels nostres ciutadans. Aquesta igualtat, vinculada directament al benestar social del nostre país, ha de ser objecte prioritari del nostre partit. L'educació i la sanitat pública, l'habitatge, les polítiques d'ocupació i la formació han de ser els garants socials d'un país que es sustenta en la igualtat d'oportunitats i que pretén reduir les fronteres entre els més rics i les persones amb més dificultats.

63. En definitiva, el dret a decidir, la participació ciutadana, la sobirania fiscal i la igualtat d'oportunitats han de ser capítols principals del full de ruta del nostre projecte de país. Són imprescindibles per assolir majories socials i avançar de forma decidida cap a l'autodeterminació del nostre poble.

EL CATALÀ: LLENGUA PRÒPIA, LLENGUA COMUNA

El mallorquí no ha de ser una llengua de confrontació, sinó una llengua de normalitat.

64. La nostra consciència col·lectiva està basada en els elements cognitius, culturals, que ens singularitzen i ens diferencien com a poble. En aquest sentit, la llengua és un element clau per a la construcció i la vehiculació d'aquesta autoconsciència.

65. La llengua catalana és la llengua pròpia del nostre país. Així ho estableix l'Estatut. A més, aspiram que esdevengui la llengua comuna, de trobada, de tots els ciutadans que viuen aquí, independentment del seu origen. El paper de la llengua pròpia com a element central de la nostra identitat col·lectiva, de la convivència democràtica i de la cohesió social hauria de quedar al marge del debat partidista. És una qüestió d'estat, i ningú no l'hauria de posar en dubte.

66. El fet que l'actual Govern del PP, atiat per sectors radicals minoritaris de caràcter antimallorquinista, hagi impulsat canvis normatius destinats a rebaixar-ne l'oficialitat per tal de relegar-la a llengua de segona, d'estatus clarament inferior al castellà, ha provocat una fractura en el país. L'actitud del Govern de José Ramón Bauzá és d'una irresponsabilitat gravíssima. El mallorquinisme ha d'estar devora la gent que hi reacciona i es mobilitza a favor de la nostra llengua. El PSM-EN té la responsabilitat de restituir l'estatus legal i la dignitat de la llengua pròpia del país, per tal de garantir el compliment dels drets lingüístics de tots els ciutadans i per tal

de restablir el paper de la llengua catalana com a llengua comuna i de trobada de tots els ciutadans.

67. Un àmbit central del procés de normalització de la llengua pròpia és l'ensenyament. El model lingüístic del sistema educatiu ha de ser un model d'integració, que garanteixi la igualtat i que sigui capaç de formar infants i joves lliures. I perquè els joves gaudesquin de la igualtat d'oportunitats i siguin lliures han de conèixer perfectament les dues llengües oficials del país, cosa que només s'aconsegueix amb un model que tengui el català com a llengua vehicular. No podem consentir que el PP imposi la segregació lingüística que separa els nostres nins en aules mallorquines i aules castellaneres, perquè agreujaria la divisió social i identitària del país i perjudicaria els nostres infants. En aquest àmbit hem de defensar, juntament amb la comunitat educativa, el model lingüístic inclús amb la llengua pròpia com a element vertebrador.

68. Un altre àmbit en què el PSM-EN ha de treballar per garantir la presència normalitzada de la llengua catalana és la comunicació de masses. Els mitjans audiovisuals públics han de recuperar el paper que els atorga la llei com a constructors d'una esfera pública pròpia, promotors de la normalització lingüística i garants de la cohesió social i territorial del país. Hem de defensar els mitjans públics, i hem de vetlar perquè oferesquin continguts professionals, de qualitat, de proximitat i en català. També en aquest àmbit hem de rebutjar els atacs dels governs del PP, destinats clarament a desballestar el sistema de mitjans propi i a marginar la llengua catalana de la nostra esfera pública.

69. El mallorquinisme ha de contribuir a consolidar la normalitat de l'ús i de la identificació dels noms de la llengua: el nom acadèmic i jurídic (català) i el nom popular tradicional a Mallorca (mallorquí). Hem de sumar a la nostra causa amplis sectors populars de la nostra societat, i no hem de permetre que els sectors reaccionaris i contraris al procés de normalització del català patrimonialitzin el nom popular tradicional de la llengua.

UN PAÍS OBERT I INTEGRADOR

La diversitat ètnica i cultural s'ha de gestionar des de la igualtat de drets i deures per a tots.

70. El nostre projecte polític es fonamenta en una visió del país basada en la convivència i en la integració social i cultural de totes les persones que viuen a les Illes Balears i tenen la voluntat de ser mallorquins, menorquins, eivissencs o formenterers, independentment del seu origen. Aspiram a construir un país integrador i obert al món.

71. L'augment de la població experimentat els darrers anys com a conseqüència dels fluxos migratoris ha provocat un increment de la pressió ambiental, econòmica i cultural sobre el país. Les Illes Balears han de ser capaces d'absorbir aquest augment poblacional de manera positiva, per tal que aquest creixement demogràfic contribueixi al creixement econòmic, social i cultural del país. Això fa que ens hàgim de plantejar, d'una banda, la necessitat de garantir la sostenibilitat de l'estat del benestar (amb un finançament adequat per poder fer front a les necessitats actuals i futures), i la necessitat de gestionar de manera correcta la creixent diversitat ètnica i cultural.

72. El gran problema amb què ens trobam ara és que la crisi i l'inici del desmantellament de l'estat del benestar per part dels governs neoliberals del PP posen en risc la cohesió social i la igualtat efectiva de tots els ciutadans. Les receptes econòmiques neoliberals i les destralsades salvatges a la despesa pública, que acaben ofegant l'economia productiva i destruint llocs de feina, poden provocar l'auge de moviments xenòfobs i d'extrema dreta (com estam veient en altres països europeus). És urgent trobar solucions a la crisi que reactivin l'economia sense desballestar un estat del benestar que és bàsic per garantir la convivència. I a ca nostra, és urgent tenir un finançament just que acabi amb l'espoli fiscal i permeti mantenir uns serveis públics dignes amb els nostres impostos.

73. La diversitat ètnica i cultural s'ha de gestionar des de la premissa de la igualtat de drets i deures per a tots els ciutadans d'aquest país. Totes les persones que viuen i treballen a les Illes Balears tenen dret a dur a terme lliurement el seu projecte de vida, a accedir a uns serveis bàsics (sanitat, educació, serveis socials...) i a participar en la vida social i política. També tenen el deure de respectar i complir les normes bàsiques de la convivència democràtica de la nostra societat (contribuir amb els seus impostos al manteniment de l'estat del benestar, respectar i conèixer els elements culturals propis d'aquest país, etc).

74. Perquè els nouvinguts es puguin integrar, hi ha d'haver la voluntat sincera dels mallorquins d'origen d'acollir-los com a ciutadans iguals. El procés d'integració i la gestió de la diversitat no depèn només de la voluntat dels nouvinguts, sinó que també depèn (en gran mesura) de l'actitud de la societat d'acollida. Els mallorquins d'origen hem de mantenir una actitud oberta que faciliti la integració de tots els nouvinguts.

75. Els nouvinguts han de percebre i experimentar que la llengua catalana, com a llengua pròpia del país, és un potent vehicle d'integració. Els hem d'oferir sense reserves aquesta via per integrar-se. I en sentit invers, la presència de llengües diferents al nostre país és un element enriquidor. Les llengües i les cultures que conviuen a les Illes Balears no són barreres, són elements que ens enriqueixen a tots.

76. Des del PSM-EN aspiram que tots els ciutadans que desenvolupen el seu projecte de vida a Mallorca estimin aquesta terra i tenguin la voluntat de decidir des d'aquí el futur col·lectiu del país. Qualsevol ciutadà o ciutadana, independentment del seu origen, es pot identificar amb els valors que defensa el mallorquinisme progressista. Hem de difondre la consciència que totes les persones que vivim a Mallorca i a les Illes Balears som iguals en drets i deures, i que viurem millor si respectam unes normes bàsiques de convivència i tenim capacitat de decidir per nosaltres mateixos. Hem d'aconseguir que els nouvinguts s'uneixin a la nostra causa, que és la causa de tots els ciutadans que aspiram a la llibertat i a la igualtat.

CAPÍTOL 3 – UN PARTIT OBERT A LA GENT

OBRINT EL PARTIT ALS CIUTADANS I CIUTADANES

Obrir-se és la principal prioritat de feina pels pròxims dos anys, fent-nos conèixer i contactant persones.

77. Són mals temps per a la participació política. Una part considerable de la ciutadania considera que els partits polítics no són cap solució a la crisi, sinó que en

són una part molt important del problema. Les polítiques econòmiques i socials erràtiques, i les mentides, dels governs del PSOE, i les actuacions dogmàtiques i improvisades, i també les mentides, dels governs del PP, han fet que la gent perdi qualsevol engruna de confiança que els quedàs de que el règim polític servís per a solucionar la crisi.

78. Per contra, hi ha una nova esperança dipositada en els partits alternatius al bipartidisme, com s'observa als resultats de les darreres eleccions de tot ordre. El PSM-EN, seguint aquesta línia de consolidació d'un espai alternatiu al de PP i PSOE, és la tercera força a nivell de Mallorca i de les Illes Balears, i ha esdevingut l'única força política nacionalista amb representació institucional al Parlament de les Illes Balears, Consell de Mallorca i molts d'ajuntaments –destacant especialment el de Palma-.

79. Aquest resultat, però, no és només per conjuntures de vot, sinó un esglaó de la consolidació d'un model de partit polític que la societat demanda. Els ciutadans i ciutadanes exigeixen amb tota legitimitat que els partits representin de veritat els valors i les opinions de la gent del carrer

80. Cal insistir en obrir-nos a la pluralitat social, establint espais de col·laboració amb partits, entitats socials i persones amb les que compartim objectius i ideari, coneixent de forma directa els nostres votants sabent de primera mà quines són les seves preocupacions, mobilitzant-nos al costat de les reivindicacions ciutadanes. El partit ha de continuar essent l'eina de representació de persones, entitats i col·lectius a les institucions democràtiques del nostre país, sigui al govern o a l'oposició, crítica però constructiva.

ENFORTINT L'ORGANITZACIÓ.

Hem de demanar molt més l'opinió a la gent.

81. Hem d'escoltar i tenir en compte les opinions de les persones –militants, simpatitzants, votants- que donen suport al PSM-EN. Si no ho féssim, estaríem traint el compromís de representar-les. Per això, hem de conèixer i tenir contacte constant amb uns i altres. Amb els votants, hem de saber qui són, què volen i explicar què hi feim en nom seu als diferents nivells de govern. Amb els militants i simpatitzants, hem de reforçar les accions que ja hi portam a terme de demanda d'opinió sobre temes proposats per la direcció del partit com són les Trobades comarcals, debats precongressuals oberts, enquestes internes, i altres.

82. Cal incentivar els processos de participació interna i externa sobretot en els períodes que no són de campanya electoral, perquè la consolidació de models i de missatges exigeix temps i perseverància perquè vagin calant i esdevinguin un corrent alternatiu. I això no s'aconsegueix fent feina només els quinze dies de campanya, o els tres mesos abans. Hem de treballar de valent cada dia de l'any per a escoltar la gent i convèncer-los que les nostres propostes són la solució a les seves reivindicacions.

83. Els processos participatius interns són fonamentals per a fer del partit una entitat oberta i participativa. Però cal evitar que el procés d'obertura en la presa de decisions esdevingui un fre a l'agilitat que exigeix la vida política, on s'han d'adoptar postures de forma àgil. Aquesta agilitat es pot assolir amb una estructura organitzativa senzilla, poc burocratitzada, descentralitzada, on l'agilitat no impliqui

pèrdua de legitimitat ni un menysteniment de la garantia a la pluralitat.

84. Cal aprofitar també el món de les xarxes socials virtuals i la comunicació electrònica per a afavorir la interacció entre els components del partit –dirigents, militants, votants- de forma àgil, eficient i econòmica. Així cal incentivar l'ús dels correus electrònics, de la plana web –que convé actualitzar en continguts i estructura-, de les xarxes socials, i aprendre noves eines com enquestes electròniques i grups de debat virtuals –a l'estil del que ja està establert per als regidors i regidores del PSM-EN-.

85. Un factor fonamental és el de disposar de recursos financers per a poder portar a terme campanyes electorals, actuacions puntuals o disposar de personal estable capaç de portar a terme totes les tasques imprescindibles en l'organització del partit –comunicació, assessorament tècnic i jurídic, coordinació d'actuacions, gestió interna-. Hem d'avançar en un model que prioritzi les quotes d'afiliats i les donacions d'amics i simpatitzants per damunt de les subvencions públiques, que es redueixen i ens fan dependre excessivament de la conjuntura política. Un model que exigeix alhora austeritat i transparència, per a donar confiança a les persones que destinen els seus doblers al projecte del PSM-EN.

EL PAPER FONAMENTAL DE LES AGRUPACIONS.

Les agrupacions són la base per a arribar a la ciutadania.

86. Les agrupacions territorials són la peça clau del partit en el contacte amb la societat, ja que són les finestres del PSM-EN, a través de les quals podem veure la realitat, i al mateix temps, que vegin qui som i què representam. Per això és imprescindible una major i millor comunicació entre la direcció política del partit i les agrupacions municipals. En definitiva, cal situar-les al centre del partit.

87. Les agrupacions han de tenir dues tasques fonamentals: conèixer els nostres votants – identificant qui són, on viuen, què pensen, què volen del PSM-EN-, i servir d'ímant per a incorporar persones i col·lectius al nostre projecte, mitjançant activitats de debat social i polític, on es pugui transmetre el nostre missatge, i aconseguir nous recursos per a la nostra organització, en forma de persones voluntàries i de doblers.

88. L'activitat principal de les nostres agrupacions ha de ser la de "fer poble", coneixent i fent-se conèixer, participant de la vida social, reivindicant l'interès de la comunitat on viu, proposant al govern o l'oposició les actuacions imprescindibles per a la seva millora.

89. Aquesta tasca ha estat i és el de major importància per l'èxit del PSM-EN, i l'han exemplificada els nostres regidors i regidores, batles i batlesses, que amb la seva dedicació inigualable han estat el model a seguir per tots i cada un dels membres del partit. Per a elles i ells, han d'estar disponibles tots els recursos possibles del partit: assessorament tècnic i jurídic, interacció constant amb Parlament i Consell, suport comunicatiu i informatiu, etc.

90. Cal fer una menció especial a la tasca desenvolupada pel partit a l'àrea metropolitana de Palma, on la inexistència d'un model social "de poble" ens fa molt més difícil esdevenir part imprescindible de la vida social. S'ha d'incentivar especialment la cooperació amb altres entitats socials i polítiques per a estendre el

nostre missatge a espais fins ara inassolibles, i fomentar la feina de militants i simpatitzants a les diferents zones i barriades amb la realització d'activitats vinculades als grups municipals i de reivindicació veïnal.

EL MISSATGE DEL PSM-EN.

A l'hora de xerrar amb la gent, hem de fer-ho del tema que els hi preocupi.

91. El PSM-EN ha estat un element fonamental en la història política del nostre país. Hem tingut presència institucional constant des de 1979, i hem esdevingut un revulsiu per a la conformació d'un espai social progressista, nacionalista i ecologista a les Illes Balears. S'han aconseguit fites històriques –la LEN, la llei de normalització lingüística, la llei de comerç- impossibles amb parlaments on només hi fossin PP, PSOE o UM.

92. La lluita constant per les "tres potes" del PSM-EN –identitat nacional i llengua, protecció del territori i justícia social- tant des de l'oposició com des dels governs on participam, amb honestedat i esperit de servei, és el missatge més important que cal transmetre, i de la que cal sentir-se orgullosos. La feina realitzada ha estat positiva, sense herències de corrupció o ineficàcia, malgrat que la nostra força ha estat limitada i això ens ha obligat a pactar, i moderar aspiracions que volíem més agosarades.

93. Els temps han canviat, des de l'època de la transició del franquisme a la democràcia i la construcció de l'autonomia. Per alguns les "tres potes" es mantenen inalterables sense les quals el PSM-EN no existiria. La realitat és que s'han anat afegint noves banderes –concert econòmic, democràcia participativa, defensa dels emprenedors... Malgrat tot, l'abast social de les propostes i del discurs del nacionalisme progressista ha estat limitat.

94. El moment actual de crisi i les actuacions indiscriminades i dogmàtiques del PP -a nivell estatal, autonòmic i local- han trencat l'apatia de molta gent, canviant l'agenda política i posant en primera línia temes que semblaven superats de feia molts d'anys, com el desmantellament de l'estat del benestar, conquestes en participació i democràcia, el model lingüístic o l'atac a espais com Sa Ràpita-Es Trenc. Ens hem de multiplicar per a ser presents en tots aquests fronts.

95. Tots aquests temes formen part de l'ADN ideològic del PSM-EN, i cal aprofitar que són les nostres lluites "naturals" per estar a la primera línia política i comunicativa, enfrontant-nos al bipartidisme PP-PSOE, assumint el paper de representant institucional del tercer espai alternatiu a la dreta més conservadora i al liberalisme progressista, que han esgotat les seves receptes per a solucionar els problemes de la gent de Mallorca.

COM TRANSMETRE EL NOSTRE MISSATGE.

Hem de fer ús del porta a porta i les noves tecnologies.

96. Podem definir el missatge, però hi ha una dificultat de fer-ho arribar al conjunt de la societat perquè el món comunicatiu actua de filtre i dona prioritat a l'agenda política i social espanyola per damunt de la realitat mallorquina. Per altra banda, rebutjam la demagògia i la simplificació extrema dels missatges, el que ens ha

portat a vegades a semblar incomprensibles pel conjunt de la societat. Les idees són molt bones, però a vegades sembla que no s'entenen.

97. Per resoldre el primer problema, hem optat sempre per donar prioritat a la comunicació de persona a persona, mitjançant el contacte directe als pobles, amb les entitats socials, amb els fulls de barriada o la revista de l'agrupació. Com és impossible que arribem a tothom amb els recursos de que disposam, és imprescindible tenir clar a qui has de dirigir el missatge –identificant votants o possibles votants- i disposar de gent voluntària que pugui estendre les nostres propostes allà on no arribam amb els mitjans de comunicació.

98. Pel PSM-EN és una prioritat tenir una presència activa i decisiva a les xarxes socials, un espai de democràcia comunicativa, habitual dels ciutadans més joves, actius i compromesos. És una oportunitat per atreure un segment creixent i actiu de votants, i, al mateix temps, superar la manca de recursos econòmics per a fer campanyes tradicionals. Cal continuar treballant per tenir una millor i major presència en la comunicació digital, al món 2.0, perquè ens permet recollir opinió fresca i directa, sense biaixos ni filtres previs, i remetre la nostra resposta de forma individualitzada .

99. Quant a la necessitat de fer més entenedores les nostres opinions i propostes cal fer un esforç per a establir unes línies bàsiques de missatge, senzilles i que siguin de fàcil repetició i transmissió. Aquesta simplificació no implica renunciar a tenir raonaments de major rigor i anàlisi, que donin consistència i coherència als grans lemes i banderes. Ens cal fer-nos conèixer, però també saber convèncer amb arguments racionals, i no només per vells clixés o impulsos sentimentals.

100. En aquesta línia de fer missatges entenedors, senzills però coherents, és fonamental incidir en més espais de debat i anàlisi dels temes, oberts a gent externa al partit, que ens permetin conèixer opinions distintes i poder preparar argumentaris. Cal deixar els mítings, i fer més jornades de debat o taules rodones sobre els temes que preocupen a la gent.

CAPÍTOL 4 – UN PROJECTE POLÍTIC MÉS GRAN I MÉS FORT

REPTES DE FUTUR.

*Plantejam un projecte polític propi i creïble per ésser un vertader tercer espai.
Un projecte polític fort propi que superi les diferències.*

101. El PSM-EN ha d'abordar en els pròxims mesos varis reptes claus pel futur pròxim. Aprofitant que la pròxima contesa electoral no serà fins el 2014 (eleccions europees), hem d'abordar ara una reflexió sobre l'estratègia de futur del PSM-EN i del nacionalisme a Mallorca i a les Illes Balears. Aquest document pretén iniciar aquesta reflexió, apuntar algunes qüestions i estructurar com afrontar-les en el temps. S'ha obert un debat intern en què tota la militància està cridada a participar, per tal de consensuar les solucions i decidir-les entre tots.

102. Actualment hem d'afrontar tres reptes: enfortir el projecte en l'àmbit de les Illes Balears, la Federació PSM-Entesa Nacionalista; obrir el PSM-EN a tot l'espai del mallorquinisme progressista que ha d'incloure la confluència amb Entesa per Mallorca; i consolidar la coalició amb IniciativaVerds com un espai permanent i estable de cooperació política. Aquests tres reptes reclamen de determinades

decisions sobre cada un dels àmbits que interactuen i afecten els uns als altres. Per tant, els tres processos requeriran d'un desenvolupament en paral·lel, coordinat, en què totes les passes hagin estat consensuades tant internament com amb la resta d'actors dels tres processos.

ENFORTIR LA FEDERACIÓ PSM-ENTESA NACIONALISTA.

La feina real és enfortir la Federació d'Illes Balears.

103. La Federació PSM-Entesa Nacionalista s'ha mostrat com un bon instrument de coordinació i cohesió a nivell de Balears del nacionalisme progressista, des de la realitat distinta de cada illa, expressió del mallorquinisme, menorquinisme i eivissenquisme. Ara, hem de millorar el funcionament de la Federació. En aquests moments, el funcionament és intermitent i no està subjecte a dinàmiques estables. Hem d'arbitrar mecanismes de direcció conjunts estables i que funcionin.

104. Per altra banda, tant el PSM de Menorca com l'ENE d'Eivissa han plantejat la conveniència d'adaptar la imatge (nom, logotip...) a la realitat i als nous temps. En qualsevol dels casos, aquest procés s'ha d'abordar conjuntament en el si de la Federació, per tal que qualsevol possible canvi es decideixi en el conjunt de la Federació, de manera que els tres partits mantinguin la mateixa imatge, nom i logotip. El procés ha d'estar coordinat amb la coalició a Mallorca, i es resoldrà a la vegada que resollem els altres processos (és a dir, cal establir un calendari conjunt).

UNIFICAR L'ESPAI MALLORQUINISTA I SOBIRANISTA D'ESQUERRES.

Per una nova empenta del mallorquinisme.

105. Al Congrés del PSM-EN de 2004, es va proposar la creació d'un Bloc nacionalista ample, obert i que integràs les diverses formacions de l'espai de l'esquerra nacionalista i ecologista. Amb alguns canvis als posteriors congressos i l'assemblea celebrada a Porreres, hem mantingut propostes semblants. Aquesta proposta, com sabem, s'ha traduït fins ara en la configuració de dues coalicions obertes a altres formacions d'esquerres i ecologistes: el BLOC per Mallorca de 2007 i el PSM-IV-ExM de 2011.

106. En aquests moments, les executives de PSM-EN i Entesa per Mallorca han constatat la necessitat de reunificar l'espai nacionalista i de cercar les fórmules adients per aconseguir-ho. La proposta és confluïr en una sola organització i convidar a sumar-s'hi a totes les persones, grups i partits propers a fi de bastir un projecte fort, d'ampli espectre, modern i engrescador, amb vocació de majories socials, capaç de fer front als reptes econòmics i socials de la nostra societat, que contribueixi a catalitzar l'energia social del país i a retornar-li empenta i confiança, un projecte compromès, de manera insubornable, amb la gent, la terra i les senyes d'identitat, capaç de superar l'empobridor bipartidisme dels partits estatals.

107. La primera passa d'aquest procés és la unificació de PSM-EN i Entesa a la Federació del PSM-Entesa. El procés ha d'acabar amb la integració d'ambdues formacions, amb una segona fase que es podria concretar dins el 2012 o principis de 2013, si així ho certifiquen les respectives organitzacions.

108. El procés ja s'ha iniciat amb la participació conjunta en coalicions electorals. Ara toca fer una passa més: la de la convergència orgànica. Per això, Entesa per

Mallorca i el PSM-EN, treballen en una primera fórmula de cooperació a través de la Federació PSM-Entesa Nacionalista, la qual iniciarà un procés per reforçar el projecte conjunt a les Illes Balears i per consolidar una organització única i sobirana per a cadascuna de les illes. Un procés que ha de ser participatiu i convidar totes les persones, grups i partits independents que assumeixen participar en una organització política sense dependències externes que decideix sobiranament la seva política i les seves aliances.

109. Aquest procés hauria de culminar en una Assemblea conjunta que reunirà les dues formacions en una sola organització política i n'elegerà una direcció única, plural i sense quotes. En aquesta Assemblea-Congrés hi prendrien part, de ple dret, tota la militància de PSM-EN i d'Entesa, i s'hauria de celebrar abans de finalitzar el primer semestre de 2013.

110. El nom, la imatge corporativa i el logotip s'hauran de debatre i consensuar en el si de la Federació i tenint present les exigències de la marca electoral. Tot el procés s'ha de coordinar en el si de la Federació amb totes les illes, i tenint present els processos endegats des de la coalició amb IniciativaVerds a Mallorca. Provisionalment, es faria servir el nom PSM-Entesa per Mallorca.

111. Sense perjudici que la dinàmica del procés reorienti aquesta posició d'entrada, el partit resultant serà l'hereu polític d'Entesa per Mallorca i del PSM-EN, i el continuador jurídic del PSM-EN. La convergència tindrà efectes a tots els nivells, amb la unificació de les agrupacions locals i una direcció única. La direcció procurarà crear les condicions per fer de la confluència una oportunitat de creixement i per solucionar les eventuais dificultats, només excepcionalment s'arbitraran fórmules de transició. En tot cas, l'objectiu és reunir el màxim d'agrupacions locals del partit PSM-Entesa i, el segon, que coincideixi el nom electoral amb el de la candidatura insular/autonòmica. Aquest procés ha de tenir la seva base en les pròpies agrupacions locals. A Mallorca, les agrupacions de PSM-EN i Entesa per Mallorca han d'establir estratègies de col·laboració, coordinació i consolidació. Això no obstant, si calgués, també seria interessant un nom local unit per guió amb el de la Federació a Mallorca.

112. En el cas dels partits locals, el procés de confluència també es coordinarà en el conjunt de la coalició. En principi, el PSM-Entesa convidarà ara a la integració personal en l'operació política, deixant per a 2013 la concreció de la fórmula electoral. Subsidiàriament, també es negociaran aliances estables si els partits locals mantenen la pròpia personalitat, procurant sempre presència en les sigles electorals/institucionals; en aquest cas, s'hauria de precisar la fórmula de participació en els òrgans del PSM-Entesa.

CONSOLIDAR EL PROJECTE COMÚ.

Cal fer una coalició permanent i estable com a eina de creixement polític.

113. El suport que han rebut les candidatures de PSM-IniciativaVerds-Entesa per part de la ciutadania confirma que la creació d'aquesta coalició ha generat il·lusió i esperança entre els sectors mallorquinistes i progressistes del país. Els resultats electorals ens han permès esdevenir la tercera força política i l'única alternativa amb presència institucional al PP i al PSOE. La bona experiència de les dues cites electorals a les quals s'ha presentat la coalició així com el treball dut a terme des d'aleshores a les institucions, han constatat l'alt grau de lleialtat al projecte comú i

entre els socis entre ells, com també d'una gran complicitat entre bona part de les militàncies.

114. Tot i així, cal recórrer més camí per tal d'assolir el nivell de presència i influència política que desitjam per a la coalició i per al projecte que representa. Raons internes d'imatge (nom excessivament llarg, percepció de la coalició com a simple suma de partits, projecció pública no consolidada) o de funcionament (basat encara fonamentalment en les estructures dels tres partits), així com raons externes, com ara la dispersió del vot i el poc temps del qual s'ha disposat per a construir i donar a conèixer el projecte, han limitat l'impacte i l'espai de la coalició. Aquests límits podran ser superats quan la dotem d'uns fonaments més sòlids.

115. En tot cas, la situació política, econòmica, social, cultural i mediambiental actual subratlla la necessitat de construir una alternativa creïble per a la ciutadania progressista i sobiranista d'aquest país.

116. En aquest marc, la consolidació del nostre projecte suposaria no només una revalorització de l'espai polític democràtic, sinó també, i sobretot, la possibilitat de consolidar un projecte seriós de present i de futur per a bona part de la gent d'aquestes illes, i esdevenir un actor fonamental en la vida política del país, des del compromís progressista, mallorquinista, sobiranista i ecologista, que permeti articular majories àmplies de progrés.

117. Per avançar en aquest procés de consolidació, constatarem la necessitat d'establir espais comuns de coordinació, de treball i de trobada. Per això, articular aquests espais hauria de ser una de les feines prioritàries per aquest any. A mesura que anem avançant en aquests aspectes es podrà avançar de manera més natural en altres qüestions. En tot cas, el compromís d'empoderament de les bases i amb les polítiques de baix a dalt ens obliga a superar partions i crear espais democràtics de participació i decisió sense quotes de partit.

118. D'altra banda, seria important construir un discurs i una imatge comunes, que puguin ser identificats com els de la coalició, i no només com els de cadascuna de les parts. El nom de la coalició s'ha de definir entre totes les organitzacions abans de finalitzar l'any. Un nom -tàndem o paraigua que englobi tota la coalició- que en qualsevol cas ha de ser compatible amb les candidatures locals i a les altres illes, coordinat, per tant, amb la Federació PSM-Entesa Nacionalista.

119. L'objectiu de tot aquest procés seria arribar al final de 2012 amb una coalició altament cohesionada tant pel que fa a les direccions com de les militàncies; amb un projecte polític definit a mig termini, sobiranista, ecologista i d'esquerres, i amb un fort perfil democràtic i participatiu; amb un projecte identificat clarament com a projecte plural i obert a i per a la ciutadania, a partir d'una imatge i denominació comunes; i amb un acord ratificat en un congrés o assemblea conjunta i obert en el darrer trimestre de 2012 o primer trimestre de 2013.

UN MOVIMENT PER LIDERAR L'ALTERNATIVA PROGRESSISTA

120. La confluència del mallorquinisme progressista, l'enfortiment de la Federació PSM-Entesa Nacionalista i la consolidació de la coalició amb IniciativaVerds com un espai permanent i estable de cooperació política són, en realitat, parts d'un mateix procés: la construcció d'un moviment polític d'àmbit balear que, des de la sobirania

de cadascuna de les illes, sumi el mallorquinisme, el menorquinisme, l'eivissenquisme i el formenterisme de signe sobiranista, d'esquerres i ecologista.

121. Aquest moviment, que té com a referent actual en l'àmbit parlamentari al grup PSM-IniciativaVerds-Entesa i Més per Menorca, s'haurà d'articular de manera federal i s'haurà de dotar d'òrgans comuns de decisió i de direcció. Ha de ser capaç de créixer, de presentar candidatures amb garanties a totes les illes i sumar noves adhesions. Ha de tenir ambició política i aspirar a liderar l'alternativa progressista a les polítiques destructores del PP, per tal de conformar noves majories de govern progressistes i en clau de país que plantin cara a la crisi i recuperin el camí de la prosperitat, el benestar social i el redreçament nacional de les Illes Balears.

- 0 -